

[Økonomiministeren]

gende erhvervsdeltagelse af de gifte kvinder kan derfor ikke tages som udtryk for en lige så kraftig nedgang i arbejdet i hjemmet. Men der er ingen tvivl om, at der i disse år har været en tendens til, at en større del af husarbejdet, f. eks. børnepasningen, placeres uden for hjemmet. Det er ikke svært at angive nogle årsager hertil: de ideologisk og socialt betingede ønsker i denne periode om lige muligheder for kvinder og mænd såvel i hjemmet som i erhvervslivet, arbejdskraftmangelen under højkonjunkturerne i 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne, en vis tilpasning af skatte- og udgiftspolitikken til støtte for kvindernes deltagelse i erhvervslivet. I denne forbindelse tænkes især på udbygningen af daginstitutionsområdet og gennemførelsen af særbeskatning af selverhvervende gifte kvinders indtægt i 1970.

Det er i praksis umuligt at opgøre værdien af husarbejde, både i den enkelte husstand og i samfundet som helhed. Man kender ikke arbejdets omfang og ej heller de rigtige »priser« på det udførte arbejde, og det er derfor heller ikke muligt ud fra et samfundsøkonomisk synspunkt at sige, hvorvidt det er bedst, at dette arbejde foregår i eller uden for hjemmet. Man kan således ikke ud fra en samfundsøkonomisk overvejelse sige, om f. eks. pasning af børn i institutioner er at foretrække for pasning af børn i hjemmet, selv om man udmærket kan have forskellige anskuelser herom. Man må til syvende og sidst gå ud fra, at folk i et samfund som det danske har valgt den livsform, der alt taget i betragtning passer dem bedst.

Det er på den anden side klart, at dette valg i høj grad vil være afhængigt af lovgivningens nærmere udformning, og ingen kan formentlig være i tvivl om, at det nuværende regelsæt omkring ægtefællebeskatningen, børnetilskud og betaling for benyttelse af daginstitutioner i høj grad er præget af den målsætning at sikre kvinders ligestilling såvel på arbejdsmarkedet som i samfundet i almindelighed. Herved har det offentlige givet de gifte kvinder en tilskyndelse til at deltage i erhvervslivet.

Som jeg allerede har nævnt det i indledningen, aner jeg bag forespørgslen et ønske om at ændre ved den skitserede tendens til, at mere husarbejde placeres uden for hjemmene. Det vil føre for vidt her at komme ind på den nærmere karakter af sådanne foran-

staltninger, men det er klart, at overvejelserne bl. a. kunne vedrøre beskatningsregler for forskellige typer af husstande, børnetilskuddene, daginstitutionsområdet, herunder også takstpolitikken, og formentlig adskillige andre områder, og det ville i denne forbindelse i og for sig være interessant at lytte til kristeligt folkepartis tanker.

Hvilke overvejelser man end kunne gøre sig, føler jeg det dog stærkt påkrævet at understrege, at betalingsbalanceproblemetets løsning har første prioritet i den nuværende økonomiske situation. Dette indebærer, at familiepolitiske foranstaltninger ikke må føre til en svækkelse af finanspolitikken, hvilket medfører, at merudgifter må dækkes ind gennem højere skatter eller besparelser.

Alt i alt må dog konkluderes, at der er en lang række problemer at tage stilling til ved besvarelsen af den stillede forespørgsel, og grundige overvejelser er påkrævede, inden man griber ind i det nu etablerede forhold mellem den del af det huslige arbejde, som foregår i hjemmet, og den del, som foregår udenfor.

Socialministeren (Erling Jensen):

Denne forespørgsel fra 3 medlemmer af kristeligt folkeparti hviler efter min opfattelse ikke på noget særlig præcist grundlag. Det er således vanskeligt at uddybe de problemstillinger, man må formode kristeligt folkeparti ønsker belyst, men det giver på den anden side den fordel, at jeg har noget friere hænder til en besvarelse.

Jeg skal derfor indledningsvis nærmere redegøre for nogle af de områder inden for den sociale lovgivning, hvor man umiddelbart kunne forestille sig at spørgerne ønsker familiepolitiske initiativer gennemført. Man er som sagt henvist til i nogen grad at gætte sig frem.

Det drejer sig om dagpengeloven og lov om børnetilskud og andre familieydelse, om daginstitutionsområdet og om kontanthjælp efter bistandsloven. I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel findes en bestemmelse i § 29, hvorefter personer, der udfører husligt arbejde i eget hjem for mindst én person foruden sig selv, kan sikre sig sygedagpenge fra første sygedag efter 1 uges sygdom. For hver husstand kan der kun tegnes forsikring for én person. Der er altså tale om en frivillig